

Izhaja dvakrat na teden v štirih izdanjih, in sicer: vsakotek v petek, zjutranje izdaje opoldne, večerno izdaje pa ob 5. uri popoldne, in stane z „Gospodarskim Listom“ in s tako drugo uredniško izredno prilogo vred po pošti prejemanja ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto gld. 6.—
pol leta 3.—
četrt leta 1:50
Posamične številke stanejo 6 kr.

Naročnino sprejema upravništvo v Gosposki ulici št. 9 v Gorici v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 9. do 12. ure. Na naročila brez dopolne naravnine se ne oziramo.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „Soče“ trikrat mesečno in stane vse leto gld. 1:20.

„Soča“ in „Primorci“ se prodajata v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolski ulici in Jellensitz v Namski ulici; — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma in Pipan v ulici Ponte della Fabbra.

SOČA

(Večerno izdaje).

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

Bog in narod!

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. Iv. Meljavec) tiska in zal.

Blaževa interpelacija.

2. december t. l., oni dan veselja, na kateri so se spominjali vsi narodi v državi vrtnite 50 letnega spominskega dneva, odkar je zasedel prestol Njeg. Velik. cesar, so motili v mestu Gorici dogodki, ki niso prebivalstva spravili samo do pravega ogorčenja, temveč so dali istemu povod k resnim skrbem za prihodnost.

Nekateri narodni hujšaki v slovenskem taboru, katerim ni nikak povod svet in zadosti resen, ako se gre za to, da pokažejo svoje ovrgljive in ljudstvo hujšajoče namene ter da upliva na verne mase s kakšno hipno posebnostjo, so se zavzeli, da izvojejo gorisko mestno prebivalstvo ter da motijo resno in dostojno slavlje veselja jubilejnega dne.

Med tem, ko je bilo vse mesto dne 2. decembra skozi in skozi z zastavami v državnih, deželnih in mestnih barvah, ter v prevladajoči množini, s prvimi okrašenimi, stala slovensko narodno dražljivo društvo „Šolski dom“, kateremu nacepljuje neki duhovnik in državni poslanec, ter neki panslavistični časnikar, razobesili rusko trobojnico. Stoji torej blizu, da je italijansko prebivalstvo mesta Gorice v tem moralo uvideti nečuvstvo izzivanja, in če je v kljub temu resnejša reakcija od strani goriskega prebivalstva za takrat izostala ter nimamo beležiti obžalovanja vrednih dogodkov, tedaj je to pripisati mirnemu mišljenju prebivalstva italijanske narodnosti, katero se je zdržalo na oni dan veselja, svojemu ogorčenju ter užaljenemu čustvom dati oni izrazoviti pojav, kateri je izzivanje prav za prav zahtevalo. Ob tem povedu se je pokazalo, da varstvena oblast v Gorici, za katere vzdrževanje mestna občina sotekmuje z znatnim letnim donoskom, ni mogla zadostiti svoji nalogi v oni meri, katero je bilo opravičeno pričakovati: treba je bilo mnogeza vspehovanja, da je redarstvo izpolnilo svojo nalogo ter odredilo odstranitev ruskih zastav. Zdelo se je, da redarstveni organi niso bili popolnoma na ristem s svojo nalogo, kajti, kakor se čuje, je bilo dolgo trajajoče parlamentovanje z

izzivati, da so se končno slednji odločili, vzrok izpodtikanja odstranili.

Vspričo v mestu Gorici obstoječe vzbujenosti, ki bi mogla dovesti pri kakršnikoli slučajni ponitvi takih izzivanj do obžalovanja vrednih posledic,

vspričo nepristopnosti varstvene oblasti v Gorici, izzivanja proti italijanskemu prebivalstvu zadržavati z resno voljo, končno

vspričo razširjajočega se ter nekaznovano pred očmi oblastij se pojavljajočega dražečega delovanja slovenskih agitatorjev, si štejejo podpisani v svojo dolžnost, da Njegove ekselence, gospoda ministerskega predsednika, kot voditelja ministerstva za notranje posle, staviti nastopna vprašanja:

1.) Ali je Njeg. eks. pripravljena, s sredstvi, katera jej postavno stojijo na razpolaganje, skrbeti, da se ne bodo ponavljala več v prihodnje taka italijanski značaj mesta Gorice zaleta izzivanja?

2.) Ali hoče Njeg. eks. v interesu javnega miru in reda svojim podrejenim oblastem organom dati točna navodila, da bodo isti vsaki čas, in ne zmené se za tendenciozne napade od strani slovenskih kolovodij, izpolnjevali vestno svojo dolžnost, in

3.) Bi bila Njeg. eks. naklonjena, da izostajajo narodni prepri, enkrat za vselej izdati prepovedi, da se ruske zastave ne smejo razobesiti v mestu Gorici, ter upoštevati, da se pozovejo, ako se slučaj pripeti, prestopniki iste z vso postavno strogostjo na odgovor?

Na Dunaju, dne 13. decembra 1898.

Podpisani so na interpelaciji sami italijanski poslanci, kar pomeni z zadovoljstvom na znanje. Vidi se, da italijanski klub na Dunaju nima posebnih zvez z drugimi klubi, ker blagorodnih gospodov italijanskih poslancev ne morejo nikjer prav trpeti, če tudi se usiljujejo raznim skupinam ter trkajo na vrata, da bi se jim odprla za zvezo. Polomili so skoro že vse kljuko po dunajskih državnoborskih klubih, no kljub temu so ostali še vedno tako lepo sami! — Pa denimo, kdo drugi tudi naj bi podpisal interpelacijo,

velbloda. Ni mislil na ničesar drugega, kakor samo to, da bi pogodil njene misli, prekosil njene želje.

Predmeti, dasiravno najnavadnejši, ktere so srečali ob poti, so postali krasni, ako je le ona obrnila na nje pozornost. Ko je pokazala s prstom po zraku švigajočo lastovko, so se njena črna krila takoj pokrila z bagrom; ako je odlomek kremena, leskeč se pod poljubom solnčnih žarkov, obrnil nase pogled njenih zalih oči, pa je on urno zdiral, da ga je za njo pobral. In ko je od blizu ogledala to, kar se je iz daljave videlo jej tako zalo ter z nevoljo odvrkla prinesen predmet, le malo se brigajoča za njegov trud, pa se je on žalostil, da je bil to le malo-vreden kamen in na pesku v puščavi je videl same rubine, da! nemara celo brilante, da bi ob enem s poljubi obsipal z njimi njene roke.

Sedaj pa sedaj je padala zavesa „hude“ in njemu se je zdelo, da vso naravo pokrivajo z mrakom te zavesa, da se zatemni od njih solnčna svetloba, tako kakor radost v njegovi duši.

A ker je bil že tako prevzet od njene mičnosti, kaj ga je moglo ohraniti zalezo-vanja ljubezni?

Iras je dobro znala, da je dobila oblast nad njegovim srcem in ni zanemarila ničesar, da se ga polasti popolnoma.

Torej, ko jo je zavesa skrivala očem

ki nosi očiten znak impertinence in sicer take, da je nismo že kmalu videli v nobeni interpelaciji!

Interpelacija sama na sebi je zadosti klaverna, ker ne pové nič konkretnega, nič takega, da bi človeka pripravilo do resnih misli, kaj še: kdor pozna razmere na Goriskem, in še posebej v Gorici sami, ta ima za „Blažovo“ interpelacijo eno samo besedo: Fej!.....

Kdo bi si mislil, da vzraste iz tistega slovenskega Blažka, katerega je oče Lenaš nekoč pred leti poslal z Razdrtega v Gorico v slovensko normalno, takov silovit italijanski Blaž in nasprotnik naroda, med katerim se je rodil in katerega jezik je govoril v svoji mladosti in še pozneje!

Blaž pravi v svoji interpelaciji, da so „ruske“ zastave vzročile ogorčenje med italijanskim prebivalstvom, toda Blaž, to ni res! Mi prav dobro vemo, da je morda kedo sem ter tje siknil, macec jezen: Ecco, una bandiera „rusa“! ali nikakega pojava ogorčenja ni bilo in tudi ne najmanjšega izpodtikanja nad slovenskimi zastavami, dokler ni redarstvo poseglo vmes ter zahtevalo odstranitev slovenskih zastav. Rečemo tudi, da bi bile slobodno vsele slovenske zastave v Gorici, in prav nič bi se ne bilo pripetilo nasproti njim ves dan, da ni redarstvo jih odstranilo hrupoma.

O „narodnih hujšakih“ se z Blažem in njegovo konsorterijo ne bomo pričali, pač pa omenjamo, da Blaž imenuje društvo „Šolski dom“ — „ein Helzverein“? Tako torej: Društvo, ki je sezidalo šolo, namenjeno slovenskim otrokom v Gorici v izobrazbo, tisto je — „ein Helzverein“? To je pa že impertinence, ktere ne moremo dosti točno označiti! Italijani so uganjali svoje lopovščine, podprti „od zgoraj“, in jih še uganjajo s slovensko mestno šolo v Gorici. Baš vsled teh lahonskih lopovščin, ki ovirajo poduk slovenski mladini, je bil sezidan „Šolski dom“ z namenom, dajati našim otrokom potrebni poduk — in društvo je po nazorih raznih Blažev — „ein Helzverein“!

Dalje čitamo v interpelaciji, da je bilo mesto Gorica okrašeno v prevladajoči

Uredništvo in odpravnštvo se nahaja v Gosposki ulici št. 9 v Gorici v II. nadst. začet. — Urednik sprejemlje stranke vsak dan od 11. do 12. ure popoldne.

Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu. Naročnina, reklamacije in druge reči, ktere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravništvu. Neplačanih pisem ne sprejemlje ne uredništvo ne upravništvo.

Oglasi in poslanice se računijo po petih vrstah, če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. — Večje črke po prostoru.

Naročnino in oglase je plačati loco Gorica.

„Goriška Tiskarna“ A. Gabršček tiska in zalaga razen „Soče“ in „Primorca“ še „Slovensko knjižnico“, katera izhaja mesečno v snopiščih obsežnih 5 do 6 pol ter stane vsletno 1 gld. 80 kr. — Oglasi v „Slov. knjižnici“ se računijo po 20 kr. petih vrstah.

množini s cesarskimi zastavami, kar ni res! Primeroma je bilo istih najmanj, in po hišah in stanovanjih raznih znanih irredentovcev smo videli samo belo-modre zastave brez cesarskih. Belo-modre zastave pa smatrajo naši italijanski tako nekako za svoje, za javen znak mesta „Gorizia italiana“.

„Italiana“, da, „italiana“ pa si res ti solnčna Gorica! Ime so jej dali Slovenci, stoji na slovenskih tleh in živi od Slovencev! — Tako „italiana“ je Gorica! Od česa bi živila Gorica, če bi Slovenci ne nosili svojih grošev vanjo? Zato pa tudi slišiš po ulicah goriskih neprestano slovenski govor in laški trgovci — med njimi strastni zagrizenci — se morajo dan za dnevom na 99% v svojem govorjenju posluževati slovenskega jezika. „Pejte ga noter, pejte ga noter!“ čuješ dan za dnevom pred laskimi prodajalnicami in to vse v mestu, ki se zove „Gorizia italiana“!! Glad bi pomrli ti tisti, če bi ne prihajali Slovenci v Gorico!

„Gorizia italiana“! Poglejte imena, vprašajte tega in onega, kje se je rodil njegov oče, pa boste čuli povsodi, da teče po goriskih lahonskih slovenska kri! — „Gorizia italiana“! Polovica prebivalcev je Slovencev, ker odkod bi vzeli v mestu visoko nad 1000 slovenskih otrok, godnih za šolo!? Bežite, bežite, pa nikar se ne smešite še dalje pred javnostjo s svojo „Gorizia italiana“! Tega Vam ne verjame nihče več. —

Slovensko zastavo imenuje Blaž „rusko“, ker nosi iste barve, kakor zastava ruskega trgovskega brodovja. Nasproti temu smo že povedali, da ima tudi zastava mesta „Gorizia italiana“ ruske barve in sicer barve ruskega vojnega brodovja (belo-modro). Torej, kadar razobesimo Slovenci na Goriskem svoje slovenske zastave (belo-modro-rudeče) ter Italijani „svoje“ (belo-modro), tedaj pa plapolajo po vsem Goriskem ruske zastave!! — O naši zastavi smo že govorili obsirneje; če pa Italijani isto se nadalje imenujejo „rusko“, nimamo nič proti temu, temveč počasi se že privadimo temu imenu, saj Rusi so mogočen slovanski narod, naši bratje, ki govoré našemu najbolj sličen jezik; oni so narod, katerega čaka še najlepša

V nočni tišini se je ljubezen približala k njemu z urnimi koraki — stokrat urnejšimi, nego je tek Aldebarana — uničujoča potoma vso razsodnost.

A ko se je tako bavil z mislijo o Egiptanki, se je drobna ročica dotaknila njegove rame.

Streptal je radi tega. Ozrl se je. Za njim je stala Iras.

„Misliš sem, da spiš!“ je zaklical začuden.

„Spanje je za otroke in za starce. Šla sem pogledat na svoje prijateljice — južne zvezde — ki v tem hipu drže nočni plašč nad rodnim Nilom. Toda priznaj, da si bil zasačen iznenadoma.“

„Ali od sovražnika?“ vpraša, prijemši nežno njeno roko.

„O ne! Biti sovražnik, to znači sovražiti, a sovražstvo — to je bolezen, katero izis ne pusti priti nad mene. Ona — znaš to — me je poljubila v srce, ko sem bila še otrok.“

„Tvoje besede“, reče Juda, „se glasé povsem drugače nego besede tvojega očeta. Ali nisi z njim jedne vere?“

Natihoma se je nasmijala.

„Ko bi bila videla to, kar je on videl, pa bi nemara verjela to, kar on veruje. Dslej pa je moja vera poezija in modroslovje; poezija, navdahnena z vinom, ljubeznijo in veseljem; modroslovje, ki tolmači in prizanaša vsem norostim, celom takim, ktere ne preživé dneva do večera.“

BEN-HUR.

Roman iz časov Kristusovih.

ANGLEŠKI SPISAL LUDVIK WALLACE

Poslov. Podravnici.

(Drugi zvezek).

(Dalje).

SEDMA KNJIGA.

IV.

Zapeljevanje.

Lepa je bila karavana, plazeča se nalik kači po puščavi, lepa za oko, ali počasno njeno gibanje je bilo neznosno Baltazarju, kateri je čim preje hotel zagledati tako dolgo pričakovanega Otrešenika. Radi tega se je tudi, pustivši je zadej, podal na daljšo pot s hčerko, s spremljevalcema in z Ben-Hurom.

Ako je nas čitatelj mlad, ali ako se spomin mladostnih let ni povsem ugasnil v njegovem sreč, pa si lahko predstavi, s kakim veseljem je Juda, jahajoč na strani Egiptanke, pogledal poslednjč za taborom, ki je ginil v daljavi.

Naposled se bo mogel naradovati njene družbe. A da ga je ona nenavadno mikala — ali je treba o tem še govoriti?

Njeni glas je pospeševal udarce njegovega srca.

Ako je pogledala izpod zaves „hude“, je pognal svojega konja, da je jezdaril vstric

prihodnost, narod, ki bo kmalu prvi v Evropi pred vsemi drugimi! (Kje zadej so Italijani!) To že nekaj pomeni in taka navada utegne nam še prav priti. Kdo ve, kaj nam prinese prihodnost?!

O slovenski zastavi na Goriskem navajamo iz dr. Gregorčičeve interpelacije ta-le odstavek:

„Kar zadeva posebe Gorisko, ni nikakega dvoma, da belo-modre-rdeče so prave deželne barve goriske, ker deželni grb goriški ima te barve in ker deželne barve se morajo ujemati z barvami deželnega grba. Slovenska trobojnica se je rabila v goriski deželi od leta 1848. vedno in brez ovire, dokler niso prišli sedanji gospodovalci v Gorici na krmilo in nista postala njihova somišljenika višja komisarja.“

Torej prej ni vzemirjala slovenska zastava v Gorici rahlih živcev izmozganih irredentovcev, temveč se le v poslednjem času so na umeten način prišli do tega, da slovenska zastava ne sme vihrati v Gorici, ker „vzemirja italijansko prebivalstvo“. To je lopovščina, kateri ni para na svetu! V Trstu, v Pulju in drugodi slobodno plapolajo slovenske zastave, — v Furlaniji so jo bili razobesili Furlani sami, ker spoštujejo vse zastave — (kaj pravite k temu goriški irredentovci, a?!?) — samo v Gorici ne sme se razobesiti slovensko zastavo!

Daleč smo prisli! Gospodstvo znane italijanske klike doseže vse in s pomočjo svojih privržencev v oni blede palači na Travniku je doseglo tudi, da se preganja zastava slovenskega naroda na Goriskem! — Toda to nasprotstvo je ustvarjeno le umetno in se ga hoče ucepiti umetno italijanskemu ljudstvu in meso in kri. Nas to ne vzemirja, ker pride čas obračuna z moralnimi vzročitelji nemirov med Italijani in Slovenci! Nikakor ne sodimo tu celega italijanskega ljudstva in Primorju, ker vemo, da je med njim še vedno ljudi, ki se ne strinjajo z lopovščinami, katere uganja s Slovenci znana laška klika v Gorici (Poglejte Furlane same!?) marveč samo hujšakače, ki umetno vzdržujejo srd in prepir med prebivalstvom na Goriskem na sploh, podpirani od onih činiteljev, ki so poklicani v deželo v znamenju pravice, miru in sprave, ki pa učinjajo nezakonitosti na škodo jednemu in v prid drugemu.

Pride čas obračuna, in denimo, da bi bil tak, da bi tisti naši sovražniki — hoteli bežati, pa ne vedó, kam bi bežali iz mesta, ker vsa okolica je slovenska! In tje bi si gotovo ne upali, ker naši okoličani vedó, kake krivice že so se godile njim od italijanske strani, koliko zaporov, zasramovanja, zaničevanja, nesreč i. dr. jih že zadelo, vse izvestni italijanski kliki na „jubo. Naj bi bežali tje med tiste, ki so res opravičeno ogorčeni (čujete, g. Blaž!) ali kam?!

Zadosti! Interpelacija Blaževa se dotika tudi tukajšnjega redarstva, trdó, da je postopalo prepočasno dne 2. decembra t. l. nasproli „ruskim“ zastavam, da je bilo treba se le vspehujanja itd. Vemo, da je postop-

panje redarstva vseč Blažu in drugim, ali da se postavi isto v tako luč, kakor da bi hodilo svojo pot, ne oziraje se ne na laško in ne na slovensko stran, (gospoda že ve, zakaj!) končuje interpelacija z besedami, naperjenimi proti redarstveni oblasti!

Najbrže gori na Dunaju — kakor po navadi — ne izvrše kdove kakih posebnih sprememb na podlagi interpelacije dr. Gregorčiča, ali upati smemo, da končno zmaga vendar le pravica. Če gospoda čitajo interpelaciji, Lenassijevo in dr. Gregorčičevo, pač morejo na prvi hip uvideti, kje je pisana resnica in kje laž, ter kje je potrebno prijeti, da pridemo v Gorici do rednih odnosajev....

DOPISI.

Iz Šempasa smo dobili dopis, kakor ga objavljamo:

Šempas dne 17. decembra. Na podlagi § 19. tisk. zakona, prosim sledeči popravek sprejeti v „Sočo“ na dopis: „Iz šempaske občine“, tiskan v listu „Soča“ z dne 16. decembra 1898. štev. 100.

Ni res, da se na tukajšni pošti pogostoma vrše nerednosti, pač pa je res, da se ni še nihče tu pritoževal o nerednostih, celo c. kr. poštni komisar, kateri je bil koncem pretečenega meseca tu, našel je vse v uradu v popolnem redu.

Ni res, da neka stranka, ki je naročena na „Sočo“, dobiva isto 1 ali celo 2 dni pozneje, kakor drugi naročniki v istem kraju; res pa je, da vsak naročnik dobiva tu naročene časopise, tudi „Sočo“, tisti dan, ko prihajajo, in res je, da nekaterikrat za vse-tukajšne naročnike ni prišla na isti dan, ampak za nekatere za en dan pozneje. — Nadalje ni res, da osebe na pošti čita „Sočo“ družih naročnikov, res pa je, da ista čita časopise „bralnega društva šempaskega“, ker sta na pošti dva uda tega društva. Koliko „Primorcev“ prihaja na naročnike pod enim zavitkom, pošto osobje tega ne preiskuje in torej ne ve — ve pa, da dva zakasnjena „Primorca“ sta dne 14. t. m. prišla pod enim zavitkom s „Sočo“ vred na pošto, in sta se še isti dan oddala na svoj naslov v „Osek“. Res pa je, da meseca novembra t. l. je došla pošiljatev za „Osek“, pri kateri se je na zunajnosti poznala znotranja vsebina, to vsjed slabo vložnega blaga. Toraj po vsem ne resnično, da se slišijo „pogostoma?“ pritožbe, da dobivajo stranke odprte pošiljave. Ako bi se bilo to kedaj zgodilo, imela bi se oglasiti dotična oseba sama na tamonjši pošti, ne pa pe časopisih razglasati, ki ji itak ne morejo pomagati.

Zategadelj zahteva „blagohotna gospoda na pošti v Šempasu“, da oni, kateri je stavlil dopis „iz šempaske pošte“ v „Sočo“, v prihodnjem iztisu svojo predržno obreko-vanje prekličé, ako noče pred sodnikom svoj odgovor dati.

Šempas, 18. decembra 1898.

C. kr. poštni urad

Savelli.

Bog mojega očeta je preveč strog in nepristopen. On ne prebiva v gaju Dafne, niti se ni čulo o njem v rimskem atriumu... Toda dosti o tem. Imam do tebe neko prošnjo, Hurov sin.“

„Prošnja? Toda kdo bi si drznil odreči, ako prosiš ti?“

„Bova videla.“

„Dovolj bo, če izrečeš svojo željo.“

„Ta je kaj preprosta. Evo... hotela bi ti pomagati.“

Govoreča to, se mu je približala.

On se je nasmejaj.

„O! zala Egipcanka!“ odvrne veselo, „mari, ni tvoja dežela domovina sflinkov?“

„Kaj razumevaš s tem?“

„Ti si jedna od njegovih zagonelek. Daj mi ključ, da jo uganem. Povej mi, pri čem potrebujem tvoje pomoči in na kak način mi moreš pomagati?“

Zmaknila je roko z njegove dlani in obrnivši se k velbludu, jela božati, kot nekaj lepega, odurno njegovo glavo.

„O ti, najurnejša in največičastnejša žival iz Jobove črede! Časih se tudi tebi pripeti, da se izpodtakneš, kadar naložen tovor presega tvoje moči in je pot kamenita, toda tebi ugaja lepa beseda in ne preziraš pomoči, naj si bi ta prihajala tudi od ženske. Sprejmi ta poljub, o kraljeva žival — sklonila se je ter se dotaknila z ustni njenega gobca — kajti v tvojem razumu ni suma.“

Ben-Hur je bilo pikro to govorjenje. „Ne misli, da preziram tvojo pomoč“, jej reče. Ako pa kaj skrivam pred teboj, sili me k temu nemara rahločutnost; nemara tudi z molčanjem čuvam življenje in imetje drugih!“

„Nemara“, odvrne živo, pa tudi dobro vem, da je tako.“

Odstopil je od nje in jo vprašal s strogim glasom, najjavljajočim zaudenje:

„Torej tebi je to vse znano?“

Zasmejala se je.

„A čemu bojeviti može nočejo priznati, da imajo ženske bistrejši razum nego oni?“ je rekla. „Ves dan sem te imela pred očmi, a še toliko časa nisem potrebovala za spoznanje, da tvoj um zakriva neki namen, in ni bilo treba mnogo bistrumja, da sem ga uganila. Ali mari nisem bila navzoča pri tvojem razgovoru z mojim očetom? Hurov sin — tu je spremenila svoj glas v šepet — stopila k njemu tako blizu, da je njeni dih oveal nalik vetriču njegovo zagorelo lice —

Hurov sin! Ta, kateremu greš nasproti, bo kralj židovski, kaj ne?“

Srce mladeniča je močno udarilo.

„Kralj židovski“, nadaljuje, „takšen, kakoršen je bil Herod, samo dokaj veljavnejši in mogočnejši?“

On je zrl pred se v temno noč, potem so se njegove oči srečale z njenim pogledom

Iz Kobariškega Kota. — Kmalu je nam čas odkrutil poteklo dobo našega cest. odbora, tako, da volitev nam je skoro na dnevnem redu. Oziraje se po okoliščinah časa ter krajevnih razmerah gledé zadatke, katero je naš cest. odbor pod načelnistvom g. O. Gabersčeka izvrševal, glede uravnanja naših skladovnih cest ter izboljševanja istih, izrečno javimo ter priznavamo odboru ono zaupanje, ki mu pristojajo od strani naše se dalje v bodočnosti. Namerjal je odbor se marsikateri črtež izpeljati in dodelati, da ga niso denarne razmere ovirale ter mu preprečile poti v dosego istih. — Častitamo tudi našima g. A. G. in I. G. k njunemu vsoprednemu soglasju tekom potekle dobe zastopanja v našem cest. odboru.

Cesta čez mejo. — Govorilo se je, in marsikateremu strokovnjaku se je zdelo tudi odvažno, da se naša cesta zveže z najbližjo črto onkraj meje, ki je v Tipani. Ako bi se delo iz Platiše nadaljevalo, tedaj je nam cest. proga bliže in sicer do „Bun“. Strmina na „Buna“ bi delala potemtakem najhuje ovire ali zveza bi bila gotova.

Domače in razne novice.

Odkupila noveletnih voščil v dobrodelne namene objavimo pred novim letom. Darovi naj se namenijo v glavnem „Solskemu domu“. Želeli bi, da bi se oglasilo prav veliko takih, ki se odkupijo! Čemu dati denar pošti in pisariti?!

Za „Božičnico“ so darovali: Alfred grof Coronini 40 K.; dr. Anton Gregorčič 20 K.; pl. Ilijasevič, baron Winkler, dr. Tuma, Pavlina Pakova, mons. dr. Gabrijelčič, dr. Pavlica prof., dr. Pavlica Andrej, dr. Nekdo, trdka F. Resberg in prelat mons. Filip po 10 K.; dekan Košarka, dr. Kos Fr., dr. Rojčeva in dr. Lisjakova gospa po 6 K.; mons. dr. Sedej, mons. Bensa, Kavčič Ivan, trgovec in Kopač Jernej, svečar po 4 K.; Tabaj Anton, Koren Anton. Trgovec in trdka Kopač in Kutin po 3 K.; prof. S. v. G., mons. Kofol, gospa Peter-Draščekova, Mercina Ivan, Skubin A. in Sivec Fr., prijatelj solske mladine, po 2 K.; Dekleva in Šaunig 1 K. — Skupaj 224 kron.

Preč. g. Karol Čigon, vikar iz Vojsčice, daroval 25 mašnih knjižic. — Preblagorodna gospa grofica Matilda Altemis iz Podgore darovala zavoj blaga za žensko obleko. — Fon in Klement, klobučarja, podarila sta mnogo klobukov in kap. — Chiurlo, Marcuzzi, Anton K., J. Može, gospa Novič Franca, Martin Poveraj in Sušteršič poslali so veliko tkanine za možko in žensko obleko. — Hausner in Lokar, Casagrande Karol, Cofol Alojzij, Colledani Ivan, Jakil Franc, trgovci z usnjem v Gorici in Faganel Ivan, Faganel Miha in Scaletari Ivan v Mirnem podarili so dosti usnja. — Kuštrin in Preselj, trgovca v Gorici, izročila sta raznih sol. reči za otroke. — Bog povrni!

Ker je siromašnih otrok mnogo, ki prosijo obleke in obuvala, se nadaljuje z nabiranjem darov.

Solsko vodstvo sestrazrednice društva

„Solsk. doma“.

V Gorici, 20. decembra 1898.

Jos. Hrovatin,

sol. vodja.

Kdo izziva? — Poroča se nam: Mirnim potom sem šel v nedeljo ob 3/4 na 10. zvečer od Pontonijeve lekarne v Raštelju čez Travnik, po Gosposki ulici in čez Koren

in... v tem hipu mi misli na kralja, ki je prihajal, niti na njegovo zadevo.

Namesto njega je mislila na to ona.

„Ze od jutra“, nadaljuje, „čujem o prikaznih; torej so obiskale tudi mene. Ako ti jih povem, ali boš potem bolj naklonjen moji prošnji? Kako? Ti molčiš?“

Obrnila se je razjarjena ter hotela oditi, toda on jo je pridržal.

„Ostani, ostani ter govori!“ prosil jo z glasom, zamolklim od ganutja.

Približala se je znova ter oprla roko ob njegovo ramo, on pa jo je objel okrog pasu ter jo močno stisnil. Ta objem jej je bil obljuba, katero je zazelela.

„Govori in povej mi o tvojih prikaznih, krasotica moja! Nobeden izmed prerokov — ne, niti Jeremija, niti sam naš veliki zakonodajalec, bi ne mogel ti odreči, ako bi ga ti prosila za kako reč. Udam se ti na milost in nemilost. O, bodi mi usmiljena, bodi usmiljena, prosim te!“

Tako jo je zaklinjal, strastno jo objemajoč.

Delala se je, kakor da ne čuje te prošnje. Jela je govoriti s počasnim glasom:

„V svoji prikazni sem zrla na veliko, splošno vojno — ki se je vršila na suhem in na morju in čul se je takšen zvenket orožja in tako so se napadali ljudje, kot bi bili Cezar in Pompej, pa Oktavij in Antonij

proti Gorisčeku. V Raštelju sem zapazil 3 laske barabe (mislim, da so bili trgovski pomočniki), katere so skrajno izživale, zalili slovenske poslance, slovenski narod itd., ter korakale za mano. Ko me na Travniku zapazijo, ti „gospodiči“, so me začeli nesramno izzivati: Viva deputati italijani, viva il nostro deputato del gran possesso del Friuli sig. Verzeznassi e Lenassi! M— a per i scavi! Potem so se obračali proti meni: Čo, ščavo, coltelli! Fuori i stranieri, fuori i scavi, Viva Gorizia italiana? Mi moro per la mia patria, oggi voio morir. Čo, ščavo? Tem preljubeznivim besedam je sledilo: Lassé pur che i canti.... z refrenom: Porchi scavi! Molčal sem vso pot, ker se mi ni zdelo vredno odzvati se laškim barabam; čutil pa sem se, zelo čutil, da navzlec vsemu tuljenju po Raštelju, čez Travnik, v Gosposki ulici, čez Koren do Gorisčeka, torej po glavnih ulicah, ni bilo videti niti enega redarja.

Tako nam piše prijatelj, katerega so sinovi blažene „avite culture“ obsipali v nedeljo zvečer z gorenjimi psokvami. Zaglavje „Kdo izziva“ je skoro stalno v našem listu, ker laske barabe v gosposkih in raztrganih hlačah porabijo vsako priliko, da pokažejo nad Slovenci, kakova je njihova „avita coltura“. Da ni bilo videti nobenega redarja, temu se nič ne čudimo, ker je sploh znano pritoževanje v tem pogledu. In če bi bili prišli ter se morda spodtikali nad vpitjem, zavili bi bili laški tički vso stvar tako, da jih je mirni Slovenec izzival, da mu samo odgovarjajo, in kdo vé, če bi ne bili morda še Slovenca peljali na redarstvo, laske tičke pa pustili?!

Blaž, tu je zopet dokaz, kdo da moti mir in red v Gorici! O tem pa laški poslanci nič ne vedo in tudi Blaževa interpelacija lepo molči o italijanskih izzivačih, ki nadlegujejo dan za dnevom mirne slovenske pasante!

Tiste propadle barabe so živa slika „Gorizije italiane“, to je „italijanski značaj“ Gorice!

Kaj praviš „Karjola“, je vse to resnično? Kdor ne verjame, naj se potruži v naše uredništvo, pa mu povemo ime prizadetega Slovenca.

Zopet nekaj o laških otrokih. — Poročajo nam: Za časa trga sv. Andreja stojé na Travniku prodajalci z raznim blagom. Okoli teh prodajalcev, posebno okoli onih, ki prodajajo reči, katere mikajo mladino, stoji pogostoma cela kopa otrok. Tako sem videl tudi kakih 10 laških razposajencev, (dobro oblečenih), ki so kradli z mize slaščice prodajalcem na Travniku. Le z grda so jih se le pregnali.

„Karjola“, ki se tako rada izpodtakne nad slovenskimi otroki, naj mudo premisli, kakovi so njeni ljubljenci!!

„Narod“ o goriški abstinenca. — „Narod“ od večerj tedna je priobčil sicer mirno pisan članek, v katerem zatrjuje, da „Soča“ z vsemi svojimi članki ni omajala prepričanja o škodljivosti abstinence. Svobodno!

„Narod“ marsičesa ne umeje, kakor sam zatrjuje! No, vkljub temu prinaša članke, ki so tudi zares taki, kakor bi slepec pisal učene razprave o barvah. Mi mu ne bomo ponavljali stare pesmi, katere pa on še danes ne zna. Če pa „Narod“ danes prihaja na dan z dvomi, ali ima vlada res kaj upliva na naše Lahe, dočim je znano vsakomur, da jih ima na vrvi, ako le hoče: ako ne vé, da Slovenci imamo več takih teženj, ki so zajedno temeljne zahteve osrednjega zakonodajstva, katere treba urediti še z deželnim zakonom, — tedaj je to le dokaz, kakó neodpustno lehkomišelnost pisari o vitalnih interesih Slovencev ob periferiji.

prisli iz svojih grobov. Oblak dima in prahu je pokril zemljo in v njem je izginil Rim. Vzhod je znova zavladal nad svetom. In iz tega oblaka so nastopali junaki ter so bila pripravljena za oddajo takšna obsirna namestništva in tako sijajne krone, kakoršnih se ni bilo doslej. In ko je ta prikazen izginila izpred mojih oči, sem se vprašala v duhu: Česa vsega ne dobi on, ki bo najprvi in najbolje služil onemu kralju?!

Ben-Hur jo je pozorno poslušal. Ko je končala, je molčal nekaj časa, gotovo premišljuje njene besede.

„Ha! razumem te“, je zaklical naposled. „Za pridobitev teh namestništev... teh kron... hočeš mi ponuditi svojo pomoč. Razumem! razumem! Vstvarjena si za kraljico. Katera se more kosati s teboj z lepoto in mičnosijo — katera? Toda to praviš sama, da si v svoji prikazni videla slike požara: te krone treba je bilo pridobiti z mečem in ti, dasiravno te je Izis poljubila v srce, si vendar-le slabotna ženska. Kako mi zamore pomagati v takem slučaju? K večjemu, da mi pokažeš k temu bogastvu in dostojanstvu varnejšo pot, nego čez meče in pomor. Ako poznaš katero, le pokaži jo in iti hočem po njej — radi tebe.“

Ona se osvobodi njegovih rok.

(Dalje pride).

Komu v korist? O tem se „Narod“ lahko pouči tudi iz „Corriera“ 13. t. m., ki je ves blažen radi omenjenega članka v „Narodu“. Dovolj!

V spomin tistim, ki kupujejo pri Italijanih. — Poročila se nam: „Slovenec in Italijan sta se pravdala za nekakošne obleke. Slovenec (Vipavec) je trdil, da je plačal vse pošteno, italijanski trgovec pa je trdil, da Vipavec ni plačal ničesa. Vsa reč je prišla pred sodnijo. Slovenec je prisegel, da je plačal vse v edu; tudi italijanskemu trgovcu je bilo dovoljeno prisesti, ali ni hotel prvokrat tega storiti, pozneje se je prisegel, da mu Slovenec ni plačal nič.

Tukaj vidite, v kakšni sitnosti in zadrege (obdolženje krive prisige!) se lahko zakopje tisti, ki se peča z Italijani? To v opomin prizadetim!

Razglas. — Deželni odbor v Gorici naznanja s tem, da je podelil pobiranje deželnih davščin, ki so določene za leto 1899. in sicer po 50 krajcarjev od vsacega hektolitra na drobno potocenega piva, po 18 krajcarjev od vsacega litra na drobno, to je izpod 56 litrov potocenih žganjin, navedenih v 1. členu B. II. točka 1 zakona od 18. maja 1875. (drž. zak. št. 84) razum spirita iz pokvarjenega vina in po 10 krajcarjev od vsacega na drobno (izpod 56 litrov) prodanih žganjin, omenjenih v 2. točki istega zakonovega člena, za celo deželo gosp. Josipu Goruppu iz Trsta.

Slavna zupanja sta povabljeni, da objavijo to v svojih občinah, posebno pa dotičnim obrtnikom.

Znamenja milje jeseni. — Dan za dnevom prihajajo nam dokazi o mili jeseni. Po Vipavskem je polno dreva v cvetju, in videli smo iz Brja tudi trto, ki je počela poganjati. Tudi iz Mavhinja poleg drugih krajev smo dobili cvetja in sadova, iz Pevme so nam prinesli krasne tobacnike; vsa priroda kaže, da imamo že dlje časa krasno vreme. Ti pojavi cvetja pričajo o ugodnem vremenu, ob enem pa navdajajo nas s skrbjo, da utegne ugodnemu vremenu slediti hud, oster mraz, ki naredi drevmu škodo, da prihodnje leto ne bomo imeli dobre letine s sadjem.

Dodatek k razpravi proti Devinec. — Dne 15. t. m. se je vršila na sodišču v Trstu razprava proti 18 letnemu krojaču Ivanu Arzonu, ki je bil zatožen gojitelj, storjene po krivem pričanju. Pred sodnikom v Trzinu je namreč dolžil ta Arzon g. Plešovi in Scholz, da so povodom znanih izgovorov v Devinu vpile: „Doli z Lego!“, na razpravi proti Devinec pa je svojo dolžitev prekal, ker ga je pekla vest, kakor je izjavil sam. Obsodili so ga v ječo na 4 mesece.

Novi zvonovi za S. Tomaž. — Neki dopisnik v „Narodu“ pripoveduje, da cerkev v S. Tomažu je dobila nov zvonik in nove zvonove, vredne gotovo čez 4000 gld., da bo moral doprinasati za nje vsak občan po 10 gld. Tudi ta prilika je došla „Narodu“, prav, da se je obregnil ob „Soca“. — O zvonovih se je v „Soci“ že dovolj „zvonilo“. Tudi bo se vsakomur v spominu, da je prav „Soca“ grajala marsikje nepotrebno tekmovalnost v tem oziru in svarila ljudi, naj bodo varni ter raje Bogu dejanski služijo, ne pa, da se ponajajo z dragimi zvonovi, s katerimi hočejo prekositi tega ali onega soseda ali celo prvostolno cerkev v Gorici. — Z ozirom na gornje podatke o zvonovih v S. Tomažu bi torej radi vedeli, koliko je na njih resnice! Ali so bili ti zvonovi res potrebni? Koliko so občin stali? Kakó so jih plačali?

Ravnateljstvo trgovsko-obrtno reg. zadruga v Gorici z neomjenim jamstvom naznanja slavnemu občinstvu, da bode zaprta zadruga pisarna dne 25. in 26. radi Božičnih praznikov.

Ženska podružnica sv. Cirila in Metoda v Dornbergu bo imela svoje letno zborovanje v šolskem poslopiju dne 26. t. m. Vspored: Nagovor predsednice; poročilo tajnice o letnem računu; razneterosti. K zborovanju so vse udinje tem poteka naju- ljudneje povabljene.

Prošnja. — „Ker je bil podpisane od c. k. okr. ev. dež. šolskega sveta iz službe odpustiti, dasi je na podeljeno službo na Kranjskem resignoval, naprosim prav vljudno vse cenj. gg. tovarišče kakor tudi drage gg. tovaršice, da mi v najkrajšem času naznanijo vse one, kateri bi bili kedaj na kako službo resignovali.“

Josip Rakovšek, v Kobaridu.

Razgled po svetu.

K položaju. — Zadnje smo omenili da „Jugosl. kršč. narodna zveza“ je uvidela, da obljube ministrskega predsednika ostajajo le — obljube. Zato je zahtevala po vit. Jaworskem, naj vlada pojasni svoje stališče nasproti tej slovanski skupini. Koj na to je bilo citati po časnikih, da „zveza“ je dobila garancije, da se uresniči njene zahteve. Človek bi mislil, da to poročilo je kdo vé kako razveselilo Slovence, toda temu ni tako. Vse slovanski časopisje, posebno še slovensko, je prav hladnokrvno sprejelo to poročilo, ker predobro vemo, kaj se godi na jugu ob tistem času, ko obljubljajo na Dunaju Jugoslovanom slovenskega ministra ter jim podajajo obljube, in celo garancije! — Stališče naših poslancev v državnem zboru

ob obstoječih raznih vrstah je gotovo kaj težavno, ali čudno je vendar, da nam ne povedo skoro ničesa, kako je prav za prav razmerje med njimi in med vlado. Slišimo samo o obljubah, o garancijah celo, pozitivnega pa ne vemo nič. Vidimo le, kakó dalje se godé krivice nam, in kakor se vidi, vlada ne namerava ničesa ukreniti, da bi se položaj spremenil. Za to jej tudi ne verjamemo prav nič, dokler za obljubami in garancijami ne pridejo dejanja!

Deželni zbori. „Wiener Zeitung“ prijavlja cesarski patent, s katerim se sklicujejo deželni zbori, izvemši one za Dalmacijo, Istro, Solnograško in Tirolsko, na dan 28. decembra t. l.

Načelniki klubov desnice so imeli večeraj posebno konferenco, na kateri se je razpravljalo o razdelitvi državnozbornih poslov do konca leta in po novem letu. Imeli so pa še dalnje pogovore, ki še niso znani. Bajé so velevažni.

Nemški poslanci na Češkem ugibajo, ali bi vstopili v deželni zbor, ali naj bi pričeli abstinenco. Njihov izvrševalni odbor je imel v nedeljo v to svrhu posvetovanje; odločilo se je počakati, kaj poreče plenarni zbor nemških poslancev, ki bo 27. t. m.

Odgovor ministrskega prednika na interpelacijo radi laških dopisov slovenskim občinam. — Poslanci Spincér, Leginja in tovariši so bili dne 18. oktobra t. l. predložili interpelacijo, v kateri so tožili, da c. k. namestništvo v Trstu tudi čisto slovenskim občinam v Istri pošilja le italijanske razglase.

Na to interpelacijo je odgovoril ministrski predsednik grof Thun kakor voditelj ministrstva za notranje stvari nastopno:

„Stavbeni oddelék na namestništvu v Trstu je radi dobave gramoza (gruša) za državne ceste za dobo 1899-1901. sestavil potrebna razglasa o licitaciji in se je v tem, kar se dostaje oblike in jezika razglasil in tiskovin, ravnal po tem, kakor je bilo v navadi v prejšnjih letih.

Po običaju se je napis licitacije sam objavil v uradnem listu „Osservatore triestino“ od 3. oktobra t. l. in sicer v nemškem, italijanskem, slovenskem in hrvaškem jeziku; razglasila pa, namenjena za javno obveščanje („Avviso d'asta“), katerim sta bila pridejana skupni pregled in obrazec za ponudbo, so se po pomoči res izdala le v italijanskem jeziku.

Povodom dotičnih povprašanj, ki so jih gg. interpellantje že popred stavili do mene, sem že z naredbi od 29. septembra t. l. št. 6682/M. I. naložil namestniku, naj ukrene primerno da se bode v bodoče izdatno izogibalo vsaki opravičeni pritožbi glede rabe hrvaškega, oroma slovenskega jezika, in da se je zlasti ob vseh okolnostih držati načela, po katerem morajo oblasti z notorično hrvaškimi in slovenskimi strankami in občinami občeavati v hrvaškem ali slovenskem jeziku.

S svojo naredbi od 5. novembra t. l. št. 8372/M. I. sem dal vnovič nalog, da se je strogo držati navodil, ki sem jih bil izdal upravnim oblastim v tem pogledu.

Ker je namestnik od tedaj že izdal primerne odredbe v tem zmislu in je pričakovati, da se ne ponove dogodki, slični onemu navedenemu od gospodov interpellantov, nimam povoda, da bi izdal kako posebno nadaljno odredbo radi dogledka, o katerem je govor sedaj.

Tu nam prihaja v spomin, da baš po taki „pomoti“ so bili gore imenovani razpisi poslani tudi na Gorisko samo v laškem jeziku in v spomin nam prihaja nepravilno postopanje tukajšnjega okr. glavarstva nasproti smpaskemu županstvu ter možat odgovor baš istega županstva do okr. glavarstva.

O te preljube „pomote“, koliko jih je v Primorju in sicer takih „pomot“, ki niso „pomote“, ampak prav zlovoljno in vedoma učinjene nezakonitosti proti Slovincem!!

Ogerski državni zbor so v soboto zopet otvorili. Starostni predsednik Madarasz je opominjal stranke, naj čuvajo ustavna prava ter se varujejo nezakonitosti. Predlagal je, naj se dne 19. t. m. določi, kdaj naj bo volitev predsednika zbornice. Listi ugibajo, če ogerska zbornica do praznikov sploh dobi svojega predsednika, ker obstrukcija v ogerskem parlamentu cvete bujno ter namerava strmoglaviti vse, kar se dá. Po splošni razburjenosti med strankami se je bati, da tudi Ogrí doživé take pojave obstrukcije, kakor smo jih doživeli v naši državni zbornici.

God ruskega carja. — Z Dunaja naznanjajo brzjavi 19. t. m. tako:

Včeraj je bil god ruskega carja. V političkih krogih obuja pozornost dejstvo, da je šel cesar v ruski uniformi, z ruskimi redi na prsih, k poslaniku Kapaistu čestitat, kar se doslej še ni zgodilo, in to isti dan, ko je bil avstrijski poslanik v Berlinu v posebni audijenci pri ruskem carju!

Na Španskem vre. — Ministrski predsednik Sagasta, o katerem se je za časa zadnje vojne z Zjed. amer. državami veliko govorilo, je odstopil. Vsled tega menijo poročila, da utegne priti do velike krize.

Razgled po slovanskem svetu.

Shod z značilnim izlodom. — V nedeljo je imel spregovoriti Trst, „prestolnica

Italijanov“, da protestuje proti nameravanemu hrvaškemu gimnaziju v Pazinu. Shod progressovcev je bil sklican v gledališče „Politeama Rossetti“. In res, polno je bilo, natlačeno do zadnjega kotička. O 1/2 ure je vstal predsednik progressa, Benussi, da pozdravi zbrano množico. Komaj je vstal, je zadonel po gledališču aplavz, ki se ni hotel poleci. Predsednik je prijel za zvonec, poskušal govoriti, a glej, zopet je zaoril krik in vršé po poslopiju, kakoršnega tam morda še ni bilo. Socijalni demokratje so na prvi galeriji razvili rudečo zastavo ter kričali na vse grlo: Živel socializem! Proč z liberalci! Na drugi galeriji pa so vpili! Doli z zidi! Proč z oderuhi! Med tem kavsum pa se je čulo tu in tam po gledališču vpitje: Živela Avstrija! Vse to je trajalo kake 1/2 ure in ker je bilo videti, da ta hrup ne poneha, je jelo postajati toplo in mrzlo sklicateljem shoda. Ker le ni bilo miru in kričanje ni odjenjalo, so začeli iz parterja na vrh kričati: Lopovi, postopaci! Množice so take krike laške sinjorije vsprejele z ogorčenjem; zmerjali so z galerij laško gospodo, da je bilo joj, preklinjali jo in pretili jej, potem pa začeli metati na njo razne predmete, blazine, cunjé, deske itd. Da ni bilo mirnejših življenj med njimi, pometali bi bili na laško gospodo klopi in druge težke predmete, da bi se bila utegnila zgoditi velika nesreča.

Do zborovanja sploh ni moglo priti in laška gospoda je odšla z dolgim nosom, prepevaje „Lasse pur“ — po ulici! Blamaža, blamaža, grozovita blamaža!

Tako je govoril Trst, „prestolnica Italijanov“, svoj govor proti hrvaškemu gimnaziju v Pazinu!

Za slovensko prebivalstvo v Trstu pa je ta dogodek znamenit, ker pomeni velikanski moralen uspeh... po vsem tem, kar se je godilo v Trstu v poslednjih časih.

Društvo „Kolo“ v Trstu je priredilo preteklo nedeljo velik koncert v največjem gledališču „Politeama Rossetti“, ki je bilo razprodano da zadnjega sedeža. Tu je bilo naroda iz vseh slojev, da je človeku srce veselo plalo, ko se je oziralo okó po teh nestetih množicah! Pa pravijo, da nas ni v Trstu! prihajalo je človeku na jezik! Ze na to stran je doseglo „Kolo“ velikanski uspeh, ker je zbralo toliko Slovencev pod jedno streho. — Naznanjeni spored so izvršili pevec in tamburaš v nepopisno veselje in oduševljenje navzočih množic. 60 tamburašev in tamburašic je častno rešilo svojo nalogo; vspeh je bil popoln in to komaj po 2 mesecih! Le naprej takó! Kaj šele bo v enem letu, ako boste takó vstrajno napredovali?! Petje je tudi vzbujalo veliko oduševljenje občinstva, posebno veliki mešani zbor „Gigani“. Pevodvoj G. Vogriča naj ta prvi nastop vspodbuja na vstrajno delo po tej poti! — Na koncertu smo videli tudi značnega antisemitskega poslanca gospoda Schneiderja, viteza Nabergoja in okolišanske poslance, tržaško inteligenco zapored, tupi iz hrvaške, srbske in češke kolonije, — z Goriskega pa več rodoljubov, med temi g. Pleša s hčerka in iz Devina. — Vsakdo je bil pač zadovoljen, da ni zamudil tega krasnega večera v „Politeami“. — Na delo, da doživimo še večkrat kaj podobnega.

Tudi v Piranu so imeli v nedeljo popoldne shod, na katerem so protestovali proti hrvaškemu gimnaziju v Pazinu. Govorilo se je o slavizaciji, o „aviti colturi“ itd., kakor po navadi.

Protest je bil sprejet soglasno, kar je umevno samo po sebi.

„Naša straža“. — Daljni ustanovniki med drugimi: dr. Karol Triller, odvetnik v Tolminu 10 K, Matija Sila, dekan v Tomaju pri Sežani 10 K, dr. Henrik Tuma, dež. odbornik v Gorici 20 K, Matijejevič v Gorici, 10 K, Jos. Tomšič, župnik v Pomjanu, 10 K, Jože Novak, župnik v Povirju, 10 K.

Redni udje med drugimi: Anton Rogac, dekan v Hrušici 4 K, Zorko Klun, kaplan v Hrušici 4 K, Fran Waisel, nadučitelj v Hrušici 1 K, Avgust Nadilo, pos. uradnik v Podgradu 1 K, Josip Strnad, kaplan v Podgradu 2 K, Rajko Logar, kaplan na Pregarjah 2 K, Ivan Grlec, mizar pri Sv. Martinu v Istri 1 K, Ivan Rojec, kurat v Biljah pri Gorici, 4 K.

Društva: hranilno in posojilno društvo v Celovcu 100 K.

Nekateri gg. pošiljatelji svojim pošiljtvam ne pristavljajo natančnih naslovov pristopivših članov. Prosi se, da se v bodoče blagovolji za vsacega člana povedati njegov naslov.

Naznanila pristopov in plačila za „Našo stražo“ sprejema začasni tajnik in blagajnik dr. Janko Breje v Ljubljani. Nekateri pristopivših p. č. članov žele potrditi poslanega donarja. Dotičnike prosimo, da naj se zadovolje s priobčenjem njihovih imen in zneskov v časopisih, kar naj služi mesto posebnih potrdil.

Jubilejski darovi za družbo sv. Cirila in Metoda. — Med drugimi darovalci čitamo: Ženska podružnica v Gorici po g. blagajničarici Amaliji Drufovki 100 gld. — Obili darovi dokazujejo, da vsi grozni pritiski še niso upihnili Slovincem plamena narodne ljubavi. Le tako naprej! Ne udajmo se!

Književnost.

Nova Nada, knjiž. zbornik zabave i pouke, prinaša v svojem 3. zvezku razno-

vrstno vsebino: poleg pesmij krajše povestice, razprave, n. pr. „sodobni slikarji in kiparji slovenski“ iz pesa g. Fr. Košaka, dalje „reforma srednje škole“. Iz literarne kronike omenjamo zlasti kritiko o „Slovanski knjižnici“ in pa ono o Jelovskovih „Simfonijah“.

Zbornik kaže vsekako, da se dijaštvo, zbrano krog njega, zaniha vsestransko za slovstvo in marsikateri izmed njegovih pisateljev utegne ščasoma še kaj lepega napisati.

Popevčice milému narodu. — Pod tem zaglavjem je zbral čitateljem „Dom in Sveta“ dobro znani in priljubljeni pesnik Anton Hribar (Korinjski) svoje pesmi v posebno knjižico, katere je izšla v Celju v tiskarni Drag. Hribarja. Vsa izdaja je kaj lično prirejena (s sliko pesnikovo) ter stane elegantno vezana gld. 1-50 kr.; po pošti 10 kr. več. Svoje pesmi je razdelil na 4 dele: lične, balade, romance in junake. Dasi čita tudi med lirčnimi proizvodi marsikaj lepega, je vendar glavna sila pesnikova osredotočena na epiko, v kateri se na mestih kaže pravega mojstra,

Knjižica je vredna vsakega priporočila.

Poslano.*

Izjava.

Ker se zadnji čas pojavljajo iz Prage po nekaterih slovenskih časnikih dopisi, kojih ost je naperjena proti meni, ker nisem član „Šumadije“, in ker se mi v teh dopisih posredno podlika, — da baje ne odobravam ideje jugoslovanskega zjedinenja, dasi sem dokazal baš nasprotno že na mnogih krajih, moram izjaviti sledeče:

V „Šumadijo“ ne morem vstopiti, dokler bo v nji vladala taka teroristična večina, ki s kričem zabranjuje vsako pozitivno dobro delo; dokler se bo debatovalo skoro na vsaki seji o izključitvah članov in raznih škandalih; dokler se „Novodobašam“ (med koje se smem prištevati i jaz, dočim niti eden iz teroristične večine) ne omogoči, da ne bodo insultovani s psokvo „policijski organ Šumadije“, ne da bi predsednik ugovarjal.

Ako se izpleve ves ta plevel iz društva, pristopim drage volje, ker sem prepričan, da bomo potem lahko delali za jugoslovansko idejo; kričati jaz ne maram zanjo...

Mislím, da sem se s tem opravičil; če ne, pa imam pri rokah še drugačnega materijala!

V Pragi, 12. decembra 1898.

Ant. Dermota, pravnik na češki univerzi.

*) Za sestanke pod tem naslovom je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor nalaga tiskovni zakon — Op. ur.

Zahvala.

Blagorodnemu g. Francetu Broiliju, zvonarju v Gorici-Vidmu.

Pogodba za nove naše zvonove se je sklenila dne 12. avgusta 1898. Pogodbine člene ste vestno izpolnili. Cena je bila primerna in posebno pa dopade lepo uglašenje, tako da zvonilo vsem ugaša. Zato Vam izreka podpisano oskrbníštvo tem potom svojo zahvalo in najiskrenejše svoje priporočanje.

Oskrbníštvo cerkve sv. Tomaža. Pri sv. Tomažu, dne 17. dec. 1898.

Alfonz Poljšak, farni vikarij. France Klemenčič, Josip Bratina, ključar. ključar.

Domača slovenska gostilna

Fran Valetič

v Trstu v ulici Solitario št. 12

toči dobro, črno in belo

vipavsko, istrsko in okolišansko vino.

Daja se tudi vino na debelo krčmarjem in družinam po znižani ceni. — Kuhinja je preskrbljena z vsem potrebnim.

Postrežba točna. Cena primerna.

Za mnogobrojni obisk se priporoča

udani

Fran Valetič, krčmar.

Za dekoracije božičnih dreves

priporočam izbir vsakovrstnega, peciva, lepo okrašenega, kotor tudi mandlovega čokolade, likerja, arabeske in pismenke. Preprodajalcem prednostne cene. Na zahtevo pošiljam zabojčke s 120 komadi za 1 gld., z angeljekom za 15 novč. več. Zabojčke se ne vračunajo. Fine figure za gld. 1-20 zabojček. Z očiščnim spoštovanjem

Anton Tesar, sladčicar, Brno, Bäckergasse št. 7.

Špedicijska poslovnica

Gašpar Hvalič v Gorici

30 51-42 v ulici Morelli 12

se toplo priporoča Slovincem v Gorici in z dežele.

Trgovina z jedilnim blagom
C. F. Resberg v Gorici,
 v Kapucinski ulici št. 11
 ter podružnici na Kornu šte. 2
 priporoča to-le blago:

Sladkor — kavo — riž — mast — poper — sveče —
 olje — škrob — ječmen — kavino primeso — moko
 — gris — drobne in debele otrobe — turšico — zob
 — sol — moko za pitanje — kis — žveplo — cement
 bakreni vitriji itd. 3 20 53

Zaloga pristnega dalmatinskega žganja na debelo
 ter pristnega črnega in belega vina.

Leta 1881. v Gorici ustanovljena tvrdka
E. Riessner, v Nunski ulici 3,
 (nasproti nunski cerkvi)

priporoča preč. duhovščini in slavnemu občinstvu
 svojo lastno izdelovalnico umetnih cvetlic za vsako-
 vrstno cerkveno potrebo. Ima veliko zalogo nagrob-
 nih vencev, za mrtvaške potrebe, voščeno svečo itd.,
 vse po zmerni ceni. — Naročila za deželo izvršuje
 točno in solidno. Priporoča slav. občinstvu tudi svojo
 (S. cl.) tiskarno 3rk na perilo. (P. cl.)

Ustanovljeno leta 1863.

Prvi primorski zavod za izde-
 lovanje aromatičnih izcedkov, likve-
 rov itd. tvrde

Fratelli Marega
 Gradisca, Isonzo.

Čistilnica na par:
 konjaka, olivke, tropinove in najfinjših
 likverov.
Jovarna vinskega kisa
 po edino racijonelni sistemi „Pasteur“.

Ed. Pavlin v Gorici

v Nunskih ulicah
 št. 10
 nasproti gostilne
 „Belega zajca“

priporoča preč. duhovščini in sl. občinstvu svojo ve-
 liko zalogo nagrobnih vencev vsake vrste rož za cer-
 kve, palm, sopkov za nove maše in poroke, voščenih
 sveč, mrtvaških oblek, raker vsake velikosti, zlatih
 črk, lesenih stojal za palme, zlatih loncev, svilnatih
 trakov vsake širjave in barv, črno rumenih, trobojnih,
 bisernih vencev, papirja (manšete) za šopke, papirja
 v vsakih barvah za izdelovanje cvetlic. Belega in čr-
 nega papirja in zlatih nog za rakve, zlata za olepšanje.

Vse po nizkih cenah!!!
 Opozarjam tudi, da tiskano črke na perilo in
 sprejemam vsa v to stroko spadajoča dela.

ODLIKOVAN
fotografski atelier
Anton Jerkič

na Travniku šte. 11 v Gorici,
 podružnica
 na Acquedotto št. 25 v Trstu,
 priporoča se
 slavnemu občinstvu v mestu
 in na deželi v blagohotno podporo.

Teodor Slabanja
 srebrar

v Gorici, ulica Morelli 12

priporoča velečastiti duhovščini in cerkvenim pred-
 stojnikom svojo delavnico za izdelovanje cerkvene
 posode in orodja. Staro blago popravi, pozlati in
 posrebrji v ognju po najnižji ceni. Da si pa zamorejo
 tudi bolj revne cerkve naročiti cerkvenega kovinskega
 blaga, olajšuje jim to zgorej omenjeni s tem, da jim
 je pripravljen napravljati blago, ako mu potem to
 izplačujejo na obroke. Obroke si pa preč. p. n. gospod
 naročevalec sam lahko določi. — Pošilja vsako blago
 149 poštne prosto!

Krojaški mojster
FRANC ČUFER
 v Gorici

v ulici sv. Antona št. 1,
 izdeluje

VSakovrstne obleke

za moške po meri, bodisi fine ali priproste.

10 52—47

Priporoča se svojim rojakom v Gorici
 in na deželi, posebno pa učencem ljud-
 skih in srednjih šol za obila naročila.

Nova čevljarska
 prodajalnica in delavnica
Janeza Ušaj
 na Travniku šte. 9
 v Gorici.

Priporoča obuvalec iz lastne delavnice
 za moške in ženske bodisi za odrasle ali
 otroke. Izdeluje in popravlja se po jako nizkih
 cenah!

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 — GORICA — Via Giardino 8
 41 52 46 priporoča

pristna bela
in črna vina
 iz **vipavskih,**
furlanskih,
briskih, dal-
matinskih in
isterskih
vinogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na
 vse kraje avstro-ogorske monarhije v sodih od 56
 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzorce.

Cene zmerno. Pošta plačana.

Ambrož Furlan

trgovec

z jedilnim blagom

— na Tržaški cesti šte. 4 v Gorici —

priporoča kavo, riž, sladkor, moko,
 žito, otrobe, cement, vse poljske in
 domače pridelke, prodaja tudi kroglice
 za igro, likerje ter žganje na debelo
 in na drobno.

Postreže vestno in po zmerni ceni.

Goriško pivo!

(na Goriščem II).

Podpisani priporočam svojim p. n. odjemalcem
 svojo posebno dobro uvažano izvozno, mareno in ule-
 žano pivo najboljšje kakovosti, dobiva se v solčških
 po 1/1, 1/2, 1/4 in 1/8 lt. kakor tudi v posebnih stekle-
 nicah. Zajemno naznanjamo, da sem v minulem letu
 svojo pivovarno znatno zboljšal in da sem rabil za va-
 renje dobrega piva le najboljše blago: Zatečki hmelj
 in hanaški ječmen. 6 26—43

Proseč p. n. odjemalce, da se z zaupanjem ob-
 račajo name in si obilno naročajo zagotovljani, naj-
 točnejšo postrežbo. Z najodličnejšim spoštovanjem

Fr. Wanek,
 pivovar.

Vinarsko
 in
sadjarsko društvo za Brda
 v Gorici
 prodaja pristno
brisko rebulo.

100 do 300 gld. mesečno lahko zaslužijo ose-
 be vseh stanov in v
 vseh krajih s prodajo zakonito dovoljenih drž. pa-
 pirjev in srečk, a da ni potrebna glavica in ni
 nikaka nevarnost. — Ponudbe pod Ludwig Oster-
 relcher, VIII Deutsche gasse 8 Budapest. 10-5

Najbolji goveji prah

iz Barthelovega krmilnega apna obvaruje pred
 lizanjem in žrenjem lesa. Zabranjuje
 mehko kosti in medlost, vzroča slast
 v žrenju, krepi prebavljanje, poveča
 množino mleka in moč za delo ter da
 izvrstno meso.

Za vsa goveja živino je pri letošnjih
 slabih pičah velike važnosti.

Navodila pošiljajo se na zahtevo zastoj.

Na poskušnjo 5 kg. za 1 gld.

M. Barthel & Comp. Dunaj

X., Replergasse 20.

**Trpeči na plućah, v grlu,
 na duhu in trakealni!**

Kdor se hoče iznebiti enkrat za vselej
 plućnih ali trakealnih bolezni tudi zastar-
 elih, boleznih na duhu, katere se
 dozdevajo neozdravljive, naj uporablja
 čaj za bolne na plućah in v grlu
A. Wolffsky. Tisočere zahvalnice jamčijo
 pristnost tega čaja. Zavoj, kateri zado-
 stuje dva dni stane 75 kr. Zvezki gratis.
 Pristnega dobiva se edino pri tvrdki
A. Wolffsky, Berlin, št. 37.
 26 18 251 S.

Konsorcij goriških pekovskih mojstrov

javlja p. n. gospodom pekovi in deželi, da ima v zalog
kvasu najboljšje kakovosti
 po 56 kr. kg.

Obniti se je na G. D. Conforto na Kornu
 št. 12 in v pekarni: Karola Drašček, na Kornu št. 3,
 Peter Tomasini v Rabatištu št. 12, Andrej Fait v Gle-
 dišeni ulici št. 5 in Ivana Budinja na ulici Parcar št. 16.

Usojam si slavnemu občinstvu, nazna-
 niti, da prevzamem in izvršujem točno
 naročila na

kavo, čaj, olje, riž, makerone,
delikatese, sadje, ribe, vina itd.

Pošiljate v omotih po 5 K. oddajam
 po pošti, one od 30 K. naprej pa po že-
 leznici s povzetjem.

Take pošiljate se izplačajo vsakomur,
 posebno p. n. gg. krmarjem, družinam in
 onim, ki rabijo za dom, različne jestvine ali
 žele o raznih prilikah nabaviti si specijali-
 tete, katere se na deželi ne dobi, ali pa le
 zelo drago, n. pr. **morske ribe in rake,**
sveže sadje, fino olje itd.

Glavni moj namen je razpošiljati
dobro blago in po nizki ceni.

Genike dopisjem radovoljno in brezplačno.

Za p. n. gg. trgovce imam poseben
 cenik in zamorem dati blago po tako
 nizkih kupih, da se ne bojim konkurence.

Tudi sprejemam zastopstva in vsakojaka
 posredovanja.

Z odličnim spoštovanjem

Ernest Pegan

TRST

(cl.) v ulici S. Francesco št. 6.

Muzikalije

izdane po „Glasbeni Matici“ v Ljubljani in raznih drugih izdajateljih
 ima v zalogi in prodaja po originalnih cenah

Anton Jeretič v Gorici

ki ob enem priporoča svojo dobro urejeno knjigovaznico, v katero sprejema
 vsaktero knjigovozko delo, od najcenejega do najfinerega, po zmernih cenah.

Nadaje izdeluje in prodaja **zvezke za šolo** po navodilu sl. c. kr. dež.
 šolskega sveta, iz dobrega papirja, za samih **60 novč. 100 komadov.**

Dobroznana gostilna

ANTONA VODOPIVCA

pri

„Petelinu“

v

Trstu

v

ulici Ghega

št. 7.

je v bližini juž-

nega kolodvora

jedina narodna

gostilna

s prenočišči,

katera toči pristna bela in črna

vina iz Vipavske doline.

Kuhinja domača z okusno pripravljenimi jedmi.

Svetovni izdelek.

Po vseh deželah se rabi v vedno večji meri.

Jako pripravno, čedno in dobro sredstvo

za čiščenje zob.

SARGOV

KALODONT

(Preskušeno od zdravstvenih oblasti. Spričevalo Dunaj 3. jul. 1887.)

Jako praktično na potovanju. Aromatično osvežujoče. Dobi se povsodi.

„Gospoda! Mislim, da skrb za usta (za zobe) zasluži toliko uvaževanja, kakor druge discipline, če ne še več, ako pomislimo,
 da so usta uho in notranje dele telesa“. S temi besedami je pričel dr. Wolff iz Zagreba svoje predavanje na XII. mednarodnem
 medicinskem shodu v Moskvi. Nadaljeval je: „Mislim, da se ne motim, ako pripisujem uzroke mnogih katarov v zločedi in v
 čevih. pomanjkanje krvi, bledice itd., baš zanemarjanju ust. Ni malo slučajev, v katerih se s korenitim izčiščenjem ust vse te
 bolezni zopet odpravijo“.

Popolno soglašajo vse zdravstvene avtoritete v tem, da pripada pri skrbi za usta glavna uloga mehaničnemu čiščenju z zobno
 ščetico; da je potreba čistiti zjutraj in zvečer in da je priporočila vredno ponavljati to po vsakem obedu.

Priporočajo se posebno paste za zobe v tubah, ker je v istih neporabljeni ostanek vedno trdno zaprt. Prednost pa se
 mora dati tubam iz ciaka, ker nimajo nikake škodljive svinečne primеси.

Prof. Müller iz Berlina, odlična avtoriteta na poju zobozdravstva, zahteva gledé na zobne paste, da naj bodo izde-
 lone iz **neutrnega mila.**

Vsem tem zahtevam in predpogojem k vspešni, racijonelni skrbi za zobe, vstreza na najpopolnejši način „Kalodont“ v ka-
 terem pravi nekdo drugi: „Da smemo biti veseli, da obstoja tak izdelek, kateri ima poleg drugega še to prednost, da se ga mnogo
 razproda in da ostane nepokvarjen; torj se pri „Kalodontu“ ne zgodi lahko, da bi se vdobilo staro, slabo, nerabno blago, kakor
 pri izdelkih, katerih se manje razproda itd.“

Čuvajte se radi tega brezvrednega ponarejanja, ki se nahajajo, z namenom varati, v sličnih zavitkih.